

DE VOS EN DE GEIT

Luc Cielen

Heel diep in de put, daar zat er een vos
En wat hij ook deed, hij raakte er niet uit.
Een geit, op zoek naar een malse hap, brak los
En zag daar in 't water die vosseguit.

Zij vroeg: "Wat doe je daar, jij slimme vos?"
"Ssst," zo sprak de vos, "Ben je daar wel alleen?
Want luister, geitje lief, laat dit geheim niet los,
Het water is zo lekker hier beneën."

De geit door gulzigheid gekweld
Sprong in de put zonder bedacht.
Haar grote dorst was dra gestild
Aan één ding had ze niet gedacht.

Hoe moest zij uit die put geraken?
Dat was de vraag die haar nu kwelt.
"Och, kom, zei 't vosje, geen zorgen maken,
Als je vertrouwen in mij stelt.

Ga jij maar op je poten staan
Dan klim ik op je rug.
Zo kan ik bij de putrand aan
En klim eruit, heel vlug.

Ik trek je dan wel naar omhoog
En zet je weer terug op 't land."
'T Was klaar dat 't vosje dit hier loog
Want eens eruit, hielp hij geen hand.

In plaats hiervan sprak hij vol vrolijkheid :
"Jouw onbezonnenheid was mij van heel groot nut,
Want in mijn plaats zit jij, o geit,
Vol zorgen in de put."